

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0448
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers,
mr. M.E.J. Bracco Gartner, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 17 december 2020
Ingediend door : De consumenten
Tegen : InterBank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Interbank
Datum uitspraak : 18 mei 2021
Aard uitspraak : Niet-bindend advies
Uitkomst : Vordering (gedeeltelijk) toegewezen

Samenvatting

Variabele rente op doorlopend krediet. De consumenten hebben op 17 maart 2006 een doorlopend krediet bij de rechtsvoorganger van Interbank afgesloten. In 2020 hebben zij van Interbank een rentecompensatie ontvangen, die werd gebaseerd op de uitspraken van de Commissie van Beroep Kifid met nummers 2019-004, 2019-005 en 2019-005B. De consumenten hebben, bij monde van hun gemachtigde, gesteld dat zij recht hebben op aanvullende compensatie omdat Interbank ten onrechte de vergoeding heeft berekend vanaf 1 januari 2008 en omdat Interbank geen vergoeding heeft berekend voor de periode dat de variabele kredietrente lager was dan de referentierente. Interbank heeft zich hiertegen verweerd. De commissie heeft geoordeeld dat de klacht van de consumenten gegrond is. Interbank zal de rentecompensatie opnieuw moeten berekenen en, voor zover zij de consumenten te weinig heeft gecompenseerd, een aanvulling daarop moeten geven.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten van 24 februari, 5 maart en 8 maart 2021; 3) het verweerschrift van Interbank; 4) de repliek van de consumenten; 5) de dupliek van Interbank en 6) het aanvullende stuk van de consumenten van 29 april 2021.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consumenten hebben gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consumenten hebben op 17 maart 2006 een overeenkomst van doorlopend krediet afgesloten bij de rechtsvoorganger van Interbank. De kredietlimiet bedroeg € 25.000,- en de variabele rente was op dat moment 6,4%. Het doorlopend krediet hebben de consumenten op 4 juni 2016 afgelost. De variabele rente op het krediet heeft zich gedurende de looptijd als volgt ontwikkeld:

Wijzigings datum	Contract Nummer	Contract Jaar Rente Nominaal Percentage	Contract Maand Rente Nominaal Percentage	Contract Jaar Rente Effectief Percentage
30-3-2006	██████████	6,2520%	0,5210%	6,4%
3-4-2006	██████████	6,4440%	0,5370%	6,6%
1-9-2006	██████████	6,7320%	0,5610%	6,9%
1-12-2006	██████████	7,2000%	0,6000%	7,4%
15-1-2007	██████████	7,5720%	0,6310%	7,8%
2-8-2007	██████████	7,6680%	0,6390%	7,9%
2-6-2008	██████████	8,1240%	0,6770%	8,4%
29-10-2008	██████████	9,1440%	0,7620%	9,5%
2-12-2008	██████████	8,3160%	0,6930%	8,6%
22-6-2009	██████████	7,2840%	0,6070%	7,5%
1-11-2011	██████████	7,5720%	0,6310%	7,8%
1-3-2012	██████████	7,6680%	0,6390%	7,9%
1-5-2014	██████████	8,2200%	0,6850%	8,5%
12-1-2015	██████████	7,9440%	0,6620%	8,2%

- 2.2 In de uitspraak Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2019-005 is in de overwegingen 5.9 en 5.10 het volgende bepaald:

“5.9 Het staat een kredietaanbieder vrij om bij het aangaan van een doorlopend krediet een consument een hogere of lagere kredietvergoeding aan te bieden dan het gemiddelde van de rentes die kredietaanbieders op dat moment hanteren voor doorlopende kredieten aan consumenten. In de aangeboden kredietvergoeding kan de kredietaanbieder alle factoren meewegen die volgens hem de prijs van het krediet in het individuele geval moeten bepalen, waaronder commerciële motieven en het risico dat volgens de inschatting van de kredietaanbieder aan de individuele consument is verbonden. De prijs wordt dus bij de aanvang van de kredietovereenkomst bepaald en de consument aanvaardt die met het sluiten van de kredietovereenkomst. Daarmee is het verschil vastgelegd tussen de individuele kredietvergoeding en het gemiddelde van de rente op de relevante kredietmarkt.

5.10 De Bank zal het bedoelde verschil tussen de gemiddelde rente en de individuele kredietvergoeding, zoals dat bij het sluiten van de kredietovereenkomst is gegeven, moeten handhaven, althans ervoor moeten zorgen dat dit verschil niet ten nadele van de consument wijzigt, om de kredietvergoeding in de pas te houden met de marktrente en zo te voldoen aan de verwachtingen die de consument daarover mocht hebben. De Bank moet bij het dalen van de marktrente de individuele kredietvergoeding dus op die wijze met de schommelingen van de marktrente laten meebewegen. Dat wil niet zeggen dat de Bank bij het dalen van de marktrente de kredietvergoeding dagelijks moet aanpassen. Een periodieke aanpassing met redelijke intervallen volstaat. Een aanpassing per kwartaal zal in het algemeen redelijk zijn. Ten overvloede merkt de Commissie van Beroep op dat de Bank bij het stijgen van de marktrente de kredietvergoeding mag verhogen met behoud van het eerdergenoemde verschil, maar zij is daartoe op grond van de overeenkomst vanzelfsprekend niet verplicht. Zij mag in het voordeel van de consument van verhoging afzien of de verhoging beperken.”

- 2.3 Interbank heeft naar aanleiding van de hiervoor genoemde uitspraken een compensatieregeling opgezet en zij heeft compensatie geboden aan haar klanten die teveel rente hebben betaald op hun doorlopend krediet en voor deze regeling in aanmerking kwamen.
- 2.4 Tussen de consumenten en Interbank is op 11 november 2020 een vaststellingsovereenkomst tot stand gekomen waarna de consumenten zijn gecompenseerd voor een bedrag van € 452,77 voor teveel betaalde rente (inclusief wettelijke rente). Aan de vaststellingsovereenkomst is een bijlage gehecht waarin een aanvullende uitleg staat over de compensatie, daarin staat:

“De compensatieregeling is gebaseerd op drie uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid (2019-004, 2019-005 en 2019-005B). De uitspraken zeggen dat u mocht verwachten dat het renteverloop van uw krediet de beweging volgde van de gemiddelde marktrente voor doorlopend consumentenkrediet. Dat is niet altijd gebeurd (zie de gemiddelde marktrente die door Kifid is gepubliceerd). Daarvoor is deze compensatieregeling. Voor de berekening in de compensatieregeling gelden niet precies dezelfde regels als bij Kifid. De verschillen zijn:

(1) Als u een lagere rente heeft gehad dan de gemiddelde marktrente, rekenen wij dat in de compensatieregeling niet mee, omdat wij vinden dat er dan aan u niet te veel rente in rekening is gebracht. Bij de uitspraken van Kifid wordt geen uitzondering gemaakt voor rente onder de gemiddelde marktrente.

(2) De rente zoals u deze volgens de uitspraken van Kifid had mogen verwachten, is in de compensatieregeling nooit lager dan de laagste rente van Kredietverstrekker. De laagste rente van Kredietverstrekker is nodig om de operationele kosten, de kosten van funding en provisie en de kosten van kredietrisico te dekken. Een tarief lager dan deze ondergrens is verlieslatend. De tabel van de laagste rente staat op de website.

- (3) Omdat de compensatieregeling voor alle klanten geldt, is het nodig dat de rentegegevens van uw krediet in de computersystemen van Kredietverstrekker staan. Wij rekenen in de compensatieregeling voor contracten die ouder zijn dan 1 januari 2008 vanaf 1 januari 2008. En niet vanaf de startdatum van het contract.
- (4) Voor contracten die ouder zijn dan 1 januari 2008 is de contractrente waarmee wordt vergeleken de contractrente op 1 januari 2008. En niet op de startdatum.
- (5) Er wordt in de compensatieregeling niet gerekend voor de periode nadat de vordering op u wegens wanbetaling is overgedragen voor incasso, omdat de rentegegevens na overdracht niet in de computersystemen van Kredietverstrekker staan.”

Afschrijvingen of kwijtingen zijn van het in de compensatieregeling berekende bedrag afgetrokken.

- 2.5 Interbank heeft de consumenten expliciet toegestaan na het sluiten van de vaststellings-overeenkomst een vordering in te stellen voor een ruimere vergoeding. De consumenten hebben zich, bij monde van hun gemachtigde, beklaagd bij Interbank over de berekende compensatie en toegelicht dat deze hoger zou moeten zijn. Een nadere uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing geleid waarna de consumenten een klacht bij Kifid hebben ingediend.

De klacht en vordering

- 2.6 De consumenten beklagen zich over de berekening van de compensatievergoeding door Interbank naar aanleiding van de uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid en de publiekelijke reacties daarop van de directie van Interbank uit 2019. Interbank heeft volgens de consumenten ten onrechte geen compensatie berekend over de periode van 17 maart 2006 tot 1 januari 2008 en over de periode dat de kredietvergoeding die de consumenten in rekening is gebracht lager was dan de referentierente (de gemiddelde marktrente voor doorlopend krediet). Interbank geeft met haar compensatieregeling ten onrechte geen uitvoering aan de bindende uitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid en zij komt de gedane toezeggingen van de directie niet na.
- De consumenten verzoeken een herberekening en een aanvullende vergoeding. Interbank dient daarbij als startdatum te nemen de datum dat de kredietovereenkomst tot stand is gekomen (in plaats van 1 januari 2008), en zij dient ook over de periode dat de kredietvergoeding van de consumenten lager was dan de referentierente een vergoeding te berekenen. De consumenten hebben berekend dat als de rentevergoeding op correcte wijze en in lijn met het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van Kifid wordt berekend deze zou uitkomen op € 3.141,-.

Het argument van Interbank dat vóór 2008 geen betrouwbare informatie beschikbaar is voor het berekenen van de compensatievergoeding gaat niet op nu de consumenten over deze gegevens beschikken omdat zij deze van Interbank hebben ontvangen.

- 2.7 Er is geen sprake van te laat klagen. De consumenten mochten gelet op de uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid en de (publiekelijke) reactie daarop van Interbank ervan uitgaan dat als de kredietovereenkomst tot stand is gekomen vóór 2008 over deze periode ook een vergoeding zou worden berekend en daarnaast dat ook een vergoeding zou worden berekend voor periodes dat de kredietvergoeding lager was dan de referentierente.
- 2.8 De referentierente zoals deze ten tijde van de procedure bij de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2019-005B is vastgesteld is door Interbank onderschreven. Het is bijzonder te noemen dat Interbank daar nu op terug komt. De referentierente is geen kwalificatie voor de vraag of de rente 'te hoog' was maar is een referentie. De klacht ziet op het niet meebewegen van de kredietvergoeding met de referentierente. De consumenten verwijzen in dit kader ook naar de uitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2021-0015.
- 2.9 De consumenten vorderen dat het hiervoor in overweging 2.7 bedoelde compensatiebedrag wordt aangevuld en dat bedrag wordt verhoogd met de wettelijke rente hierover vanaf 22 november 2020. Daarnaast vorderen zij € 300,- aan proceskosten voor de gemachtigde.

Het verweer

Interbank heeft kort en zakelijk weergegeven de volgende verweren gevoerd.

- 2.10 De Commissie van Beroep van Kifid heeft in haar eerdere uitspraken, waar de consumenten aan refereren, de uitleg van het rentewijzigingsbeding vergaand geobjectiveerd en achteraf het verloop van de gemiddelde markrentre gereconstrueerd, zonder per geval te beoordelen of de individuele concrete klant daadwerkelijk de concrete verwachting had dat de CBS/DNB-rentereeks zou worden gevolgd. Het is niet aannemelijk dat de consumenten een dergelijke verwachtingen hebben gehad of redelijkerwijs mochten hebben. Bovendien is de CBS-rentereeks in de periode tussen 17 maart 2006 en 1 januari 2008 geen reëel gemiddelde, nu daarin de stunttarieven van de DBS Bank zijn opgenomen.
- 2.11 De wetgever heeft de feitelijke (economische) eigenschappen van doorlopend krediet met een variabele kredietvergoeding uitdrukkelijk erkend en gereguleerd. Interbank heeft niet de wettelijke maxima overschreden. Een verdergaande bescherming heeft de wetgever niet beoogd. Het kenmerk van het doorlopend krediet was flexibiliteit voor de consumenten. Zij hadden maximale flexibiliteit met betrekking tot opname van het krediet, het doen van extra aflossingen en het op ieder moment kunnen beëindigen van het krediet.

Vanwege deze kenmerken is Interbank op grond van de overeenkomst bevoegd de kredietvergoeding aan te passen. Daarnaast heeft de bank de kosten van het krediet aangegeven en vermeld dat deze vanwege toekomstige (markt)omstandigheden onvoorspelbaar zijn.

- 2.12 De consumenten hadden eerder moeten klagen en hebben hun rechten verspeeld door dit niet te doen. De vordering van de consumenten is verjaard dan wel de klachtplicht is geschonden. De consumenten hebben zich pas in november 2020 beklagd over de ontwikkeling van de kredietvergoeding terwijl zij vanaf het aangaan van de overeenkomst telkens bekend waren met de hoogte ervan. Interbank beperkt zich ten aanzien van dit verweer nadrukkelijk tot de periode van vóór 1 januari 2008. Dit doet zij omdat zij haar klanten een vergoeding wil aanbieden maar de gegevens van haar klanten en hun doorlopende kredieten vanaf 2008 in de geautomatiseerde systemen van de bank beschikbaar zijn en vanaf 2008 op basis van betrouwbare gegevens kan worden vastgesteld of de klant voor compensatie in aanmerking komt, en zo ja, hoeveel.
- 2.13 Voor de periode dat het kredietvergoedingspercentage zich onder de referentierente bevond bestaat geen recht op vergoeding. Dan is immers niet teveel rente in rekening gebracht. De onderhavige casus verschilt op dit punt met de casus in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2019-005B. Indien bij aanvang van de kredietovereenkomst de kredietvergoeding zich onder de CBS-rentereeks bevond heeft de consument in dat geval al een zeer scherp tarief gekregen. Interbank te dwingen om bij een daling van de CBS/DNB-rentereeks een nog lager tarief aan te bieden is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar en dit kan ook niet volgen uit de tekst van het rentewijzigingsbeding.
- 2.14 Tot slot heeft Interbank de omvang van de vordering van de consumenten betwist. Ten aanzien van de gevorderde proceskostenvergoeding heeft zij subsidiair gewezen op het liquidatietarief dat door Kifid wordt toegepast.

3. De beoordeling

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of Interbank ertoe gehouden kan worden de aan consumenten betaalde vergoeding voor teveel betaalde rente voor hun doorlopend krediet te herrekenen en een proceskostenvergoeding te betalen. De herrekening zou rekenschap moeten geven van (i) de aanvang van de kredietovereenkomst in maart 2006 en (ii) de periode dat de kredietvergoeding die Interbank de consumenten in rekening bracht lager was dan de referentierente.

- 3.2 Interbank heeft een beroep gedaan op verjaring van de vordering en schending van de klachtplicht door de consumenten. De commissie behandelt allereerst deze verweren van Interbank omdat als dit verweer slaagt, de commissie niet toekomt aan verdere bespreking van de klacht.

Verjaring en klachtplicht

- 3.3 Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW) door verloop van vijf jaar na de dag, volgende op die waarop de benadeelde (de consumenten in dit geval) bekend werd met de schade en de aansprakelijke persoon. Volgens vaste rechtspraak over die termijn geldt dat de termijn van vijf jaar pas gaat lopen wanneer de consumenten voldoende zekerheid hebben verkregen dat zij schade hebben geleden, die werd veroorzaakt door Interbank.¹ Aangezien uit het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van Kifid blijkt dat de consumenten ervan mochten uitgaan dat zij een rente zouden betalen die zich (met een bij aanvang bepaald verschil) zou verhouden tot de marktrente, hadden de consumenten naar het oordeel van de commissie niet bedacht hoeven te zijn op het feit dat de aan hen berekende rente met die marktrente uit de pas was gelopen. De consumenten hadden naar het oordeel van de commissie geen reden te twijfelen aan de deugdelijkheid van het handelen van Interbank. Onder die omstandigheden is de commissie van oordeel dat de consumenten pas voldoende zekerheid hadden dat sprake was van schade die voortvloeide uit het handelen van Interbank door de einduitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid 2019-005B, die op 5 februari 2020 werd gepubliceerd. Er is dan ook geen sprake van verjaring van de vordering.
- 3.4 Ten aanzien van de klachtplicht overweegt de commissie als volgt. Op grond van artikel 6:89 BW moet een schuldeiser (de consumenten in dit geval) binnen bekwame tijd nadat zij het gebrek hebben ontdekt of redelijkerwijs had moeten ontdekken, bij de schuldenaar (Interbank in dit geval) protesteren. Als de schuldeiser dit niet doet, dan kan hij op het gestelde gebrek van de prestatie geen beroep meer doen. Op grond van dit wetsartikel rust op de consumenten een onderzoeksplicht en zal beoordeeld moeten worden of zij het gebrek redelijkerwijs eerder hadden kunnen ontdekken. De vraag of binnen bekwame tijd is geprotesteerd, dient te worden beantwoord aan de hand van de omstandigheden van het concrete geval. Verder dient bij de beoordeling van dit verweer ook de belangen van schuldeiser te worden betrokken, zoals een benadeling van zijn bewijspositie of een aantasting van zijn mogelijkheden schadebeperkende maatregelen te nemen.

---

¹ Zie daarvoor Hoge Raad 31 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:552, overweging 3.3.2, te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.5 Het beroep van Interbank op schending van de klachtplicht gaat naar het oordeel van de commissie in dit geval ook niet op omdat, net als hiervoor is overwogen ten aanzien van het beroep op verjaring, de consumenten erop mochten vertrouwen dat er niet gebrekkig werd gepresteerd door Interbank en zij geen aanleiding hadden een onderzoek te doen naar de deugdelijkheid van de prestatie van Interbank.² Voor deze beoordeling is voorts van belang of Interbank in een slechtere bewijspositie is terechtgekomen doordat de consumenten hebben gewacht met klagen. Hiervan is in het onderhavige geval niet gebleken. Zo zijn de kredietgegevens en het overzicht van de kredietvergoeding door Interbank zelf aan de consumenten ter beschikking gesteld en in het geding gebracht. Het beroep op schending van de klachtplicht wordt daarom ook verworpen.

Inhoudelijke beoordeling

3.6 Hiervoor is geoordeeld dat het beroep van Interbank op verjaring en schending van de klachtplicht niet slaagt. De commissie komt daarom toe aan de overige onderdelen van de klacht. Interbank heeft in haar verweer algemene verweren opgenomen die ingaan tegen het beoordelingskader van de Commissie van Beroep Kifid. Deze verweren zijn voor een groot deel gelijk aan de argumenten die door de Commissie van Beroep van Kifid in de uitspraken met de nummers 2021-0015, 2021-0020 en 2021-0021 zijn verworpen.

Daarnaast heeft Interbank zich, zoals expliciet staat opgenomen in haar verweer, na de uitspraak met nummer 2019-005B aan het kader van de Commissie van Beroep van Kifid geconfirmeerd. De commissie oordeelt dat deze algemene verweren van Interbank daarom onbesproken zullen blijven.

Compensatie voor de periode vóór 1 januari 2008

3.7 De commissie oordeelt dat de argumenten van Interbank ten aanzien van de startdatum voor de berekening van 1 januari 2008 niet slagen. Interbank heeft gesteld dat de referentierente die door de Commissie van Beroep van Kifid is gehanteerd in ieder geval niet de reële gemiddelde marktrente weergaf in de periode vóór 1 januari 2008. Zij heeft gesteld dat de stunttarieven van DSB de gemiddelde marktrente verstoorden. De commissie merkt daarbij op dat uit het deskundigenrapport dat heeft geleid tot het vaststellen van de referentierente blijkt dat daarin de situatie van DSB is opgemerkt en meegenomen.³ Daarnaast heeft de Commissie van Beroep van Kifid recent opnieuw geoordeeld dat voor de periode vanaf 1 januari 1998 de referentierente dient te worden gehanteerd die volgt uit het deskundigenrapport.⁴

---

² Zie daarvoor Concl. P-G W.L. Valk bij HR 9 oktober 2020, ECLI:NL:PHR:2020:284, overweging 3.9, te vinden op www.rechtspraak.nl.

³ Zie Commissie van Beroep Kifid nummer 2019-005C, pagina's 12 en 13, te vinden op www.kifid.nl.

⁴ Zie Commissie van Beroep Kifid nummers 2021-0015 en 2021-0021.

De commissie volgt dit kader en ziet in de stelling van Interbank geen aanleiding om hiervan af te wijken.

Compensatie als de kredietvergoeding lager was dan de referentierente

- 3.8 Binnen het door de Commissie van Beroep van Kifid geschetste beoordelingskader is geen steun te vinden voor de redenering van Interbank die inhoudt dat geen rentevergoeding verschuldigd is voor de periode waarin het kredietvergoedingspercentage lager was dan de referentierente. Zie hiervoor overweging 2.2 van deze uitspraak. Uit het beoordelingskader van de Commissie van Beroep van Kifid volgt dat de kredietvergoeding (contractrente) gedurende de looptijd in de pas moet blijven met de referentierente. Het verschil, dat gedurende de looptijd moet worden gehanteerd, wordt bij aanvang bepaald.⁵ Een periodieke aanpassing met redelijke intervallen volstaat. Een aanpassing per kwartaal kan in het algemeen als redelijk worden aangenomen.
- 3.9 De commissie oordeelt dat Interbank de door de consumenten verschuldigde kredietvergoeding opnieuw zal moeten berekenen om deze in de pas te houden met de referentierente en deze te laten meebewegen met het dalen of stijgen van de referentierente. In dit specifieke geval betekent dit dat het verschil tussen de referentierente en de kredietvergoeding zoals deze was op het moment van het aangaan van de kredietovereenkomst door Interbank moet worden gehandhaafd over de periode van 17 maart 2006 tot de beëindiging van het krediet in juni 2016. Het bedrag dat de consumenten teveel aan rente hebben betaald op basis van die berekening dient Interbank terug te betalen, verminderd met de reeds door Interbank uitbetaalde rentevergoeding van € 450,83 en vermeerderd met de wettelijke rente daarover vanaf 22 november 2020.
- 3.10 Volgens een berekening die Interbank heeft gemaakt hebben consumenten bij een maandelijkse vergelijking van de betaalde rente met de referentierente in totaal € 3.111,53 te veel aan rente betaald gedurende de looptijd van het krediet. In de uitspraak van de Commissie van Beroep van Kifid met nummer 2021-0015 (in een vergelijkbare klacht tegen een andere kredietverstrekker) heeft de commissie van beroep geoordeeld dat de kredietverstrekker de vrijheid heeft om in verrekening te brengen wat de consument in die zaak minder aan rente heeft betaald dan deze zou hebben betaald indien de kredietvergoeding steeds had meebewogen met de referentierente.⁶ De gemachtigde van de consumenten heeft per e-mail van 8 maart 2021 aangegeven er geen bezwaar tegen te hebben als Interbank zich ook zou bedienen van verrekening op deze wijze.

---

⁵ Zie Commissie van Beroep Kifid nummer 2021-0021, overwegingen 5.19 t/m 5.22.

⁶ Zie Commissie van Beroep Kifid nummer 2021-0015, overwegingen 5.19 en 5.20.

Proceskosten

3.11 De consumenten hebben een proceskostenvergoeding gevorderd. Zij hebben zich in deze procedure laten bijstaan door een professioneel gemachtigde. Nu de consumenten (deels) in het gelijk zijn gesteld acht de commissie een proceskostenvergoeding op zijn plaats. De kosten van de procedure aan de zijde van de consument worden door de commissie vastgesteld op € 75,- (1 punt x tarief // Kifid) en dienen door Interbank te worden vergoed.

4. De beslissing

De commissie beslist dat Interbank binnen zes weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd de rentecompensatie voor de consumenten opnieuw berekent zoals weergegeven in overweging 3.9, en het positieve verschil – verminderd met de reeds betaalde rentecompensatie – en vermeerderd met de wettelijke rente en de proceskostenvergoeding van € 75,- aan de consumenten betaalt.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.